

CUPRINS

Un mesaj de la Robert	1
INTRODUCERE	
Cine sunt profesorii copiilor tăi?	3
CAPITOLUL 1	
PIATRA DE TEMELIE #1	
Copilul tău are un IQ financiar ridicat?	11
CAPITOLUL 2	
PIATRA DE TEMELIE #2	
Ai grijă să-ți faci temele	29
CAPITOLUL 3	
PIATRA DE TEMELIE #3	
Alege ce vrei să fii când te faci mare	41
CAPITOLUL 4	
PIATRA DE TEMELIE #4	
Informează-te despre cele trei tipuri diferite de venit	55
CAPITOLUL 5	
PIATRA DE TEMELIE #5	
Creează-ți propriul carnet de note	63
CAPITOLUL 6	
PIATRA DE TEMELIE #6	
Caută adevărul din fapte	91
CAPITOLUL 7	
PIATRA DE TEMELIE #7	
Banii cresc ca un copac	123
CAPITOLUL 8	
PIATRA DE TEMELIE #8	
Fii atent ce spui	141

GÂND DE ÎNCHEIERE

BONUS

Înțelepciunea tatălui bogat: puterea cuvintelor 159

DESPRE AUTOR

Robert T. Kiyosaki 165

INTRODUCERE

CINE SUNT PROFESORII COPILOR TĂI?

Tatăl meu bogat spunea adesea: „Dacă nu-ți înveți copiii despre bani, o vor face alți oameni în locul tău.“ E un lucru bine știut că nu poți evita rolul pe care îl au banii în viața noastră de zi cu zi. Locul în care trăim, școlile pe care le frecventăm, mâncarea pe care o consumăm – precum și modalitatea de transport și felul în care facem cumpărături și unde –, toate sunt legate, într-un fel sau altul, de bani. Îți place sau nu, banii – sau oricare modalitate de schimb – sunt omniprezenți. Iar astăzi, a învăța despre bani și despre impactul lor în viața noastră este mai important decât oricând deoarece lumea se schimbă într-un ritm amețitor. Ceva ce ar fi avut sens anul trecut (sau luna trecută!) e posibil ca astăzi să nu fie cea mai bună strategie pentru a merge mai departe. Modalitatea de a câștiga bani, cum îi cheltuim, cum îi investim – toate s-au schimbat. Și trebuie să schimbăm felul în care îi percepem și învățăm despre ei.

La Rich Dad ne place să spunem că „cunoașterea reprezintă noua monedă”. Indiferent de vârsta sau de pregătirea noastră, de locul în care trăim sau de statutul socioeconomic, fiecare dintre noi poate aborda mai inteligent banii. Este un fapt. Pe măsură ce economia mondială și rolul banilor evoluează și se schimbă, există oportunități la tot pasul ca să înveți ceva nou sau să concepi o nouă strategie pentru a-ți dezvolta activele și planul pentru bogăție și liniște financiară. Adevărata libertate – libertatea de a nu te teme și a nu-ți face griji că nu ai suficienți bani ca să faci tot ceea ce îți va oferi ție și familiei tale viața pe care o meritați – este libertatea financiară.

Astăzi, mulțumită erei informaționale și tehnologiilor care evoluează continuu, nu putem nici măcar să enumerăm toate modurile în care suntem asaltați de informații. Observăm că suntem bombardați din toate părțile de ceea ce unii numesc „educație financiară”: de la interviuatori din presă, analiști financiari, articole și emisiuni radio, podcasturi, newslettere, seminare, iar lista poate continua. Așadar, iată un avertisment. Fii precaut și ai grijă pe cine ascuți și de la cine preiei sfaturi. Mulți așa-zii experți financiari sunt oameni de vânzări cu produse și programe de vândut. Spre deosebire de ei, adevărații profesori, educatori și experți au drept singur scop să îți ofere instrumentele care să te transforme în cel mai bun administrator al finanțelor tale și arhitect al viitorului tău.

Vedem adesea sportivi profesioniști la televizor sau în clipuri promoționale promovând o marcă anume de încălțăminte sau o celebritate care spune: „Scapă de datoria de pe cardul tău de credit cu dobândă mare cu un împrumut de refinanțare a datoriilor folosind capitalul propriu din locuința ta.” Vedeta face cu ochiul și spune: „Și ești inteligent dacă faci asta deoarece beneficiezi de o facilitate fiscală oferită de guvern pentru că ești dator mai mult timp.” Da, dobânda la creditul ipotecar este deductibilă fiscal, dar asta înseamnă că vei transforma datoria de pe cardul de credit cu dobândă mare pe termen

scurt într-o datorie cu dobândă mică pe termen lung. E posibil ca bancherul tău să-ți spună și el că locuința ta este un activ. Dar acesta n-o să-ți spună al cui activ este cu adevărat.

Magazinele te atrag cu reclama: „Fără avans, cu plata în rate lunare fără griji“, iar instituțiile financiare au aceeași partitură: „Economisește bani și investește pe termen lung.“ Companiile aeriene te încurajează să folosești cardurile lor de credit astfel încât să acumulezi kilometri pentru călătorii gratuite. Chiar și sistemul nostru educațional este depășit. Mulți tineri din ziua de azi termină școala îndatorați peste măsură, fiind datori zeci de mii de dolari sub forma împrumuturilor studențești. Aceasta este modalitatea în care suntem „educați financiar“ în era informațională – este însă aceasta educație financiară adevărată?

Educația financiară se învață acasă

Cartea mea *Tată bogat, tată sărac* este povestea adevărată despre cei doi tați ai mei, unul bogat și unul sărac, unul educat și unul care nu a terminat școala. Unul a fost funcționar guvernamental bine plătit. Celălalt a devenit om de afaceri de succes și investitor. Unul a fost tatăl meu adevărat. Celălalt tată a fost tatăl celui mai bun prieten al meu. Amândoi erau oameni cinștiți și muncitori. Dar la capitolul bani, cei doi bărbați aveau păreri foarte diferite. Mulți oameni cred că *Tată bogat, tată sărac* este o carte despre bani. Chiar nu e așa. De fapt este o carte despre educație.

Tatăl meu foarte educat, dar sărac, credea cu tărie că ceea ce înveți la școală este cel mai important lucru pentru a avea o viață prosperă. Credea că o educație academică solidă este tot ceea ce ai nevoie pentru a-ți asigura certitudinea unei slujbe și o viață încununată de succes. Pe de altă parte, tatăl meu bogat, care a renunțat la școală pentru a prelua afacerea familiei când a murit tatăl lui, credea că ceea ce înveți în afara

școlii este la fel de important. Era de acord că este important ceea ce înveți la școală, dar nu că îți va asigura o viață prosperă financiar. Din acest motiv, s-a preocupat activ să ne învețe pe fiul lui și pe mine despre bani. A petrecut ore, zile și chiar ani învățându-ne despre ceea ce credea el că este important să știm – discipline care nu se predau în școli, dar care sunt esențiale pentru noi toți, mai ales în ziua de azi.

Era o vreme când educația copilului era lăsată în totalitate pe seama părinților. În timpul epocii vânătorilor-culegători, tatăl își învăța băiatul să vâneze și să apere tribul. Mama își învăța fiica treburile de făcut în tabără, cum să tăbăcească pieile de animale și să crească copii. Ambii părinți îi învățau pe copii care sunt valorile sociale ale tribului – să respecte bătrânii și să gestioneze conflictele, precum și cântece, obiceiuri, povești și ritualuri care uneau tribul și îl făceau un tot unitar.

În timpul epocii agrare, mama și tatăl încă lucrau ca o echipă, nu numai în privința gestionării fermei sau a afacerii familiei, ci și în privința creșterii copiilor. Ambii părinți încă aveau un contact personal strâns cu copiii lor.

A venit apoi epoca industrială, sau ceea ce eu numesc epoca „Leave It to Beaver”^{*}. În această perioadă, tatăl pleca de acasă la lucru și se întorcea cu salariul. Mama stătea acasă pentru a face din căminul ei un loc confortabil, iar copiii se duceau la școală. Cu alte cuvinte, statul devenea responsabil pentru a-i învăța pe copii ceea ce considera că este important. Familia încă petrecea mult timp împreună, dar intervalul dedicat familiei începea să scadă.

Astăzi ne aflăm în era informațională. În multe familii, lucrează ambii părinți, doar ca să aibă strictul necesar. Adesea, copiii nu găsesc pe nimeni acasă când revin de la școală, dau drumul la televizor, joacă sporturi într-o echipă de amatori antrenată de un părinte, petrec

* Sitcom american din anii '50-'60 despre stilul de viață idealizat al unei familii din suburbii. (*N. trad.*)

multe ore în mall, joacă cu orele jocuri video sau petrec mult timp pe telefon ori pe internet.

În loc să îi aibă drept profesori pe părinții lor, copiii de azi sunt expuși practic la milioane de profesori, atât direct, cât și indirect, pe cale electronică. Acesta este motivul principal pentru care azi părinții au mai puțin control asupra copiilor lor.

Cu toții avem nevoie de educație financiară

Consiliul Național pentru Educație Financiară a testat aproximativ 1 100 de adulți și 1 100 de liceeni în privința modului în care înțeleg principiile economice de bază.

Rezultatele au arătat următoarele:

Adulți

- 6% au primit note de 10
- 10% au primit note de 9
- 15% au primit note de 7 și 8
- 20% au primit note de 6
- 49% au primit note de 3

Liceeni

- 3% au primit note de 10
- 7% au primit note de 9
- 11% au primit note de 7 și 8
- 13% au primit note de 6
- 66% au primit note de 3

Cu alte cuvinte, 69% dintre adulți au primit note mai mici de 7 și 8, iar 79% dintre liceeni s-au încadrat la aceeași categorie. Partea șocantă din articol era simplitatea întrebărilor la care s-a răspuns greșit – întrebări simple despre inflație și ciclurile cerere-ofertă.

Vestea bună este că atitudinea începe să se schimbe. Există o conștientizare nouă despre nevoia unei educații financiare. Totuși, rămâne întrebarea: Va avea loc la timp schimbarea, iar informațiile predate vor fi adecvate și suficient de actuale pentru a face față realităților vieții?

Era informațională este diferită

În timpurile medievale, numai monarhul și prietenii săi puteau fi bogați. Epoca industrială a făcut ca la marile averi să aibă acces mai mulți oameni și prietenii lor. În era informațională, posibilitatea ca masele să acumuleze mari averi a fost extinsă foarte mult. Astăzi, nu numai că poți acumula o mare avere, dar o poți face mult mai repede. E suficient exemplul lui Bill Gates, fondatorul Microsoft. A devenit cel mai bogat om din lume când încă nu împlinise 40 de ani. Alte povești de succes sunt Elon Musk, CEO al constructorului de automobile electrice Tesla și al companiei spațiale private SpaceX, precum și al companiei de social media X (fostul Twitter), Mark Zuckerberg, fondatorul Facebook, și Jeff Bezos, fondatorul Amazon. În ziua de azi, avem tineri de 20 de ani ajunși miliardari prin forțe proprii. În același timp, avem generația *baby boom*, care încă visează la salarii de 50 000 de dolari pe an. Mulți dintre reprezentanții acestei generații au probleme financiare pentru că încă urmează sfatul părinților lor: „Găsește-ți o slujbă sigură.” Nu își dau seama că timpurile s-au schimbat și că acel sfat, deși bine intenționat, este pur și simplu depășit.

Asta nu înseamnă că este ceva greșit cu sintagma „slujbă sigură”. Pentru mulți oameni, aceasta este calea cea mai inteligentă și mai sigură pentru un viitor stabil. Aceasta este partea monedei care are legătură cu alegerile pe care le facem în trasarea viitorului nostru și a căilor pe care le vom alege. Este antrenant și însuflă încredere să știm

că oricare dintre noi – în orice moment al vieții – poate să aleagă un drum mai puțin umblat și să devină una dintre poveștile de succes despre care se va vorbi și care va fi apreciată timp de decenii sau chiar secole.

Istoricii au menționat că la fiecare 500 de ani s-au petrecut schimbări semnificative. În 1492, Cristofor Columb a plecat în călătorie pe ocean. În 1989, a căzut Zidul Berlinului, iar internetul a luat avânt. Unii spun că acel moment a marcat sfârșitul erei industriale și începutul erei informaționale. Din păcate, milioane de oameni încă funcționează conform regulilor erei industriale și le transmit copiilor lor aceleași sfaturi pe care le-au primit și ei de la părinții lor.

În secolul 21, suntem martorii unor schimbări rapide. Milioane de oameni vor descoperi că viața este mai dificilă din punct de vedere financiar, în timp ce alții vor dobândi averi mult mai mari decât ale regilor și reginelor din trecut. Un lucru grozav în privința erei informaționale este că avem cu toții acces mai ușor la informații. Iar în lumea Rich Dad, cunoașterea este noua monedă.

CAPITOLUL 1

PIATRA DE TEMELIE #1

COPIULUL TĂU ARE UN IQ FINANCIAR RIDICAT?

Un IQ financiar ridicat îți oferă libertate.

Ce înseamnă când spui că cineva are un IQ ridicat? Acronimul vine de la Intelligence Quotient*. Dar ce măsoară IQ-ul? Iar un IQ ridicat garantează că vei avea succes? Un IQ ridicat înseamnă că vei fi bogat?

Când eram în clasa a patra, învățătoarea mea a făcut un anunț în clasă: „Elevi, suntem norocoși să avem un geniu printre noi. Este un copil foarte dotat și are un IQ foarte mare.” A continuat prin a

* Coeficient de inteligență. (*N. trad.*)

anunța că un foarte bun prieten al meu, Andrew, este unul dintre cei mai inteligenți elevi cărora avusese privilegiul să le predea.

Până în momentul respectiv, „Andy furnica“, așa cum îl strigam pe Andrew, era doar un copil din clasă. Îi spuneam Andy furnica pentru că era micuț și avea ochelari cu lentile groase care-l făceau să semene cu o insectă. Acum trebuia să îi spunem „Andy furnica deșteaptă“.

Pentru că nu știam ce înseamnă IQ, am ridicat mâna și am întrebat-o pe învățătoare:

– Ce înseamnă IQ?

Învățătoarea s-a fâstâcit puțin și a răspuns:

– IQ înseamnă coeficient de inteligență, apoi mi-a aruncat una dintre acele priviri care mă îngrozeau și m-a întrebat: *Acum* înțelegi ce înseamnă IQ?

Problema era că încă nu aveam idee ce înseamnă IQ, așa că am ridicat mâna din nou. Învățătoarea a făcut tot posibilul să mă ignore, dar în cele din urmă s-a întors și m-a întrebat:

– Da? Ce vrei să mai întreb?

– Ei bine, ați spus că IQ vine de la coeficient de inteligență, dar ce înseamnă asta?

Învățătoarea s-a fâstâcit iar, ușor agitată.

– V-am spus că dacă nu cunoașteți definiția unui cuvânt, să o căutați. Ia dicționarul și caută singur.

– Am înțeles, am spus eu cu un rânjel, dându-mi seama că nici ea nu știe definiția, căci dacă ar fi știut-o, ar fi spus-o mândră în fața întregii clase – noi, copiii, știam că atunci când învățătoarea nu știa ceva, nu recunoștea sub nicio formă; ne spunea să căutăm singuri.

Când în cele din urmă am găsit în dicționar definiția pentru „coeficient de inteligență“, am citit-o cu voce tare, exact cum era scris: „Substantiv: un număr folosit pentru a exprima inteligența relativă aparentă a unei persoane și care se stabilește prin împărțirea vârstei

mentale a acesteia, așa cum a rezultat în urma unui test standardizat, la vârsta sa cronologică, înmulțită cu 100.“

După ce am citit definiția, am ridicat privirea și am spus:

– Tot nu înțeleg ce înseamnă IQ.

Frustrată, învățătoarea a ridicat vocea și a zis:

– Nu înțelegi pentru că nu vrei să înțelegi. Dacă nu înțelegi, atunci trebuie să cauți singur informații.

– Dar dumneavoastră ați spus că este ceva important, am replicat eu. Dacă considerați că este important, puteți măcar să ne spuneți ce înseamnă și de ce este important.

În momentul acela, Andy furnica s-a ridicat și a spus:

– O să le explic eu.

S-a ridicat din bancă și a mers până la tabla din fața clasei. Apoi a scris pe tablă:

$$\frac{18 \text{ (vârsta mintală)}}{10 \text{ (vârsta cronologică)}} \times 100 = 180 \text{ IQ}$$

– Așadar, oamenii spun că sunt un geniu pentru că am 10 ani, dar la teste am obținut rezultatele unei persoane care are 18 ani, ne-a spus Andy.

Câteva momente, n-a zis nimeni nimic, în timp ce încercam să înțelegem informația pe care Andy tocmai o scrisese pe tablă.

– Cu alte cuvinte, dacă nu îți crești abilitățile de învățare pe măsură ce îmbătrânești, IQ-ul tău ar putea scădea, am zis eu.

– Așa aș zice și eu, a spus Andy. E posibil ca azi să fiu geniu, dar dacă nu sporesc ceea ce știu, IQ-ul meu ar putea scădea în fiecare an. Cel puțin asta spune ecuația.

– Așadar, ai putea fi geniu azi, dar prostănac mâine, am zis eu râzând.

– Foarte amuzant, dar corect, a spus Andy. Totuși, știu că nu trebuie să-mi fac griji că o să mă întreci.

– Reglăm noi conturile după ore, i-am dat eu replica. Ne întâlnim pe terenul de baseball și vedem noi cine are cel mai mare IQ.

Mi-am încheiat replica râzând, iar ceilalți copii din clasă au făcut la fel. Andy furnica era unul dintre cei mai buni prieteni ai mei. Toți știam că este isteț și mai știam că nu va fi niciodată bun la sport. Și deși nu putea să arunce sau să prindă mingea bine, era parte din echipă. Până la urmă, eram prieteni.

Care este IQ-ul tău financiar?

Așadar, cum măsoară IQ-ul financiar al cuiva? Îl măsoară prin salariul pe care îl primește, prin averea deținută, prin mașina pe care o conduce sau prin mărimea casei în care locuiește?

Câțiva ani mai târziu, la multă vreme după discuția despre cum Andy furnica este un geniu, l-am întrebat pe tatăl meu bogat ce crede că înseamnă IQ-ul. Mi-a răspuns repede: „Inteligența financiară nu este despre cât de mulți bani câștigi, ci despre cât de mulți bani păstrezi și despre cât de mult lucrează acei bani pentru tine.“

Odată cu trecerea timpului, și-a perfecționat definiția inteligenței financiare. Mai târziu, a spus: „Știi că inteligența financiară crește dacă, pe măsură ce îmbătrânești, poți cumpăra de banii tăi mai multă libertate, fericire, sănătate și alegeri în viață.“

Tatăl bogat a continuat să explice că mulți oameni câștigă mai mulți bani pe măsură ce îmbătrânesc, dar de acei bani pot cumpăra mai puțină libertate deoarece au facturi mai mari de plătit. Facturi mai mari de plătit înseamnă că persoana respectivă trebuie să muncească mai mult ca să le plătească. Pentru tatăl bogat, asta nu însemna inteligență financiară. A mai explicat și faptul că observa mulți oameni care câștigau o grămadă de bani, dar banii nu le aduceau fericirea. Pentru el, asta nu însemna inteligență financiară. „De ce să muncești din greu pentru bani doar ca să fii nefericit?“, a întrebat el.

„Dacă trebuie să muncești pentru bani, găsește o cale să fii și fericit. Asta înseamnă inteligență financiară.“

Când venea vorba de avere, obișnuia să spună: „Prea mulți oameni lucrează din greu pentru bani, distrugându-se încet pe parcurs. De ce să lucrezi din greu sacrificând sănătatea mintală și fizică a familiei tale și a ta? Asta nu înseamnă inteligență financiară.“

A mai spus: „Nu există atac de cord din senin. Atacurile de cord și alte boli, precum cancerul, se dezvoltă în timp. Sunt cauzate de lipsa de mișcare, mâncarea proastă și prea puțină bucurie în viața unei persoane, și asta pentru o perioadă lungă. Din cele trei, cred că lipsa bucuriei este cauza principală pentru atacurile de cord și alte boli. Prea mulți oameni se gândesc cum să lucreze din greu în loc să se gândească cum să se distreze mai mult și să se bucure de marele dar al vieții.“

Iar când era vorba de alegeri, spunea: „Știi că pasagerii de la clasa business a unui avion ajung în același timp cu cei de la clasa economic. Nu despre asta e vorba. Este vorba să poți alege dacă vei călători la clasa business sau la clasa economic. Majoritatea celor de la clasa economic nu au de ales.“ Tatăl meu bogat a continuat să explice că inteligența financiară îi permite unei persoane să facă alegeri în viață. „Banii înseamnă putere, pentru că mai mulți bani îți oferă mai multe alegeri.“

Banii înseamnă putere, pentru că mai mulți bani îți oferă mai multe alegeri.

Însă a insistat cel mai mult asupra lecției lui despre fericire, pe măsură ce a înaintat în vârstă. Spre sfârșitul vieții, când strânsese mai mulți bani decât visase că este posibil, a tot repetat: „Banii nu aduc fericirea. Nu te gândi nicio clipă că vei fi fericit dacă te îmbogățești. Dacă nu ești fericit în timp ce încerci să te îmbogățești, nici când vei

deveni bogat nu vei fi fericit. Așa că, indiferent dacă ești bogat sau sărac, asigură-te că ești fericit.“

Tatăl meu bogat nu-și măsura IQ-ul financiar conform unor măsurători financiare standard. Cu alte cuvinte, nu era obsedat de câți bani are, ce avere deține sau cât de mare este portofoliul său. Dacă ar trebui să definesc ce i-a adus inteligența financiară, atunci ar fi libertatea.

Tatălui meu bogat îi plăcea să aibă libertatea să decidă dacă lucrează, libertatea să aleagă cu cine lucrează, libertatea să cumpere orice își dorește fără să se gândească la preț. Îi plăceau sănătatea, fericirea și alegerile pe care și le permitea pentru că era liber. Îi plăceau libertatea și capacitatea financiară pe care o avea de a dona către organizații caritabile pentru cauzele în care credea. Și în loc să se plângă în legătură cu politicienii sau să se simtă neputincios în fața schimbării sistemului, avea politicieni care veneau la el să îi ceară sfatul (și cu speranța de a primi donații pentru campanii). Îi plăcea să aibă putere asupra lor. „Ei mă caută. Eu nu-i caut. Fiecare politician vrea votul oamenilor săraci, dar nu-i ascultă cu adevărat. Chiar nu-și permit să facă asta și e trist“, zicea el.

Cu toate acestea, cel mai mult aprecia timpul liber pe care i-l ofereau banii. Îi plăcea să aibă timp să își vadă copiii crescând și să lucreze la proiecte care îl interesau, fie că îi aduceau bani sau nu. Așadar, tatăl meu bogat își măsura IQ-ul financiar mai degrabă în timp decât în bani. Ultimii ani de viață au fost cei mai fericiți pentru că și-a petrecut cea mai mare parte a timpului donându-și banii, în loc să îi păstreze sau să se agățe de ei. Părea să îi facă la fel de multă plăcere să îi împartă ca filantrop pe cât îi plăcea să îi genereze ca om de afaceri. A trăit din plin și a fost un om fericit și generos. Cel mai important, a dus o viață fără limitări. Astfel și-a măsurat el IQ-ul financiar.

NUMELE JOCULUI ESTE FLUXUL DE BANI*

Inteligența financiară începe cu alfabetizarea financiară.

Iar alfabetizarea financiară îți oferă instrumentele pentru a-ți scrie propria declarație financiară, care îți arată cum îți gestionezi fluxul de bani.

Limbajul banilor poate fi derutant și intimidant. Dar fie că-ți place, fie că nu, „banii” – în toate formele lor – sunt parte din viața de zi cu zi. Cu cât îi înțelegi mai bine, și limbajul lor, cu atât deții o putere mai mare asupra viitorului tău. Cuvintele sunt instrumentele tale cele mai importante. Impune-ți – ție și familiei tale – să stăpânești limbajul banilor.

Lecțiile din această carte sunt simple și, asemenea celor din *Tată bogat, tată sărac*, m-au îndrumat de-a lungul anilor. Am învățat că parcursul spre bogăție nu este despre obsesia de a avea o slujbă bine plătită sau despre obținerea unei promovări sau măririi de salariu. Am învățat că destinul meu financiar nu depinde de un șef, de o mărire de salariu, de companie, de economie sau de noroc. Am învățat că pot deține controlul.

„MINTEA ESTE CEL MAI IMPORTANT ACTIV AL TĂU.”

Nu este o coincidență că numele jocului nostru este **CASHFLOW**.
The New York Times îl numește „Monopoly® pe steroizi”!

Află mai multe pe RichDad.com.

Cunoscut mai ales pentru volumul *Tată bogat, tată sărac* – cartea numărul 1 în domeniul finanțelor personale din toate timpurile –, Robert Kiyosaki a pus sub semnul întrebării și a schimbat felul în care milioane de oameni din toată lumea gândesc despre bani. Este antreprenor, educator și investitor și crede că lumea are nevoie de mai mulți antreprenori care să creeze locuri de muncă. Având o perspectivă asupra banilor și investițiilor aflată adesea în contradicție cu opinia convențională, Robert și-a câștigat în toată lumea reputația unei persoane care abordează lucrurile direct, fără menajamente, susținând deschis și cu pasiune educația financiară.

**curtea veche
publishing**

curteaveche.ro

ISBN 978-606-44-2248-4

9 786064 422484